

Oldukça yoğun bir gündem yaşadığımız şu günlerde 49. sayımız ile yine birlikteyiz. Yeni hükümetin kuruluşu, ilk "100 Gün"ün bitimi, Zonguldak ve Erzincan felaketleri, Karabağ olayı, Doğu'daki "Bahar Sendromu" gibi oldukça büyük sorunların yanısıra; hükümetin sağlık reformu ve ekonomik paketi, T.T.B. Sağlık Kongresi, 14 Mart Sağlık Haftası, Sağlık Bakanlığı'nın Ulusal Sağlık Kongresi sağlık gündemimizi işgal eden önemli konulardı.

Bu sayımızda, yetiştirdiğimiz ölçüde sağlık gündemine ilişkin Genel Sağlık Sigortası ile ilgili, T.T.B. gündemine ilişkin olarak da yeni T.T.B. yasası çalışmaları, ulusal sağlık akademisi, sendikalaşma ve tıp eğitimi konularına yer verneye çalıştık. Önümüzdeki sayının/sayıların T.T.B. Sağlık Kongresi ve Sağlık Bakanlığı Ulusal Sağlık Kongresi çerçevesinde olmasını hedefliyoruz ve arzu ediyoruz.

Türkiye'de siyasi ve ekonomik gündemin oldukça yüklü olması, sağlığın ülke gündemine girmesinin en büyük engelidir. Ayrıca, ciddi bir reform için, sağlık dışı bazı alanlarda -vergi, eğitim, yönetim, personel, v.b.- da reform yapılması gerekmektedir. Bu anlamda reformu gerçekleştirmek için yeterli ve gerekli toplumsal destek de mevcut değildir.

Ancak, Sağlık Bakanlığı Türkiye'de artık hemen herkesin üzerinde hemfikir olduğu sağlık sorunlarının aşılması için bir reformun gerekliliğini kabul etmiştir. Bu kabulün sağlanması halkın ve özelde Türk Tabipleri Birliği'nin yıllar süren ısrarlı uğraşının bir sonucudur. Devlet kendiliğinden ve durduk yere böyle bir reformu gündeme getirmemiştir. Bu nedenle sözkonusu reformun gerçek sahibi özelde Türk Tabipleri Birliği'dir.

Sağlık Bakanlığı sözkonusu reform söylemi ile bir rüzgar estirmeye çalışmaktadır. Bu rüzgarın istenilen yönde esmesi ya da sürekliliğinin sağlanması, sorunun asıl sahiplerinin tutumuna bağlıdır.

Sorunun asıl sahipleri ise sağlık çalışanları ve toplumun çalışan kesimleridir. Bu kesimlerin reformu sahiplenmesi, doğru bilgilendirmeyi gerektiren bir süreçtir. Bu anlamda, T.T.B. Ulusal Sağlık Kongresi'ne giderken bu kongrede dile getirilecek ilkelerin, diğer meslek örgütlerince de benimsenmesi ve giderek toplumun geniş kesimlerine malolmasını hedeflediği bir başlangıç noktasında olduğu saptamasını yapmalıdır.

T.T.B. için sorun bu rüzgarı olumlayıp, kongre öncesinde kongre sırasında ve sonrasında kendi prensiplerini ve propagandasını yürütmek, çıkacak metinlerde kendini ifade edebilmeyi başarabilmektir. Reform projesinin üzerinde anlaşılacak noktalarında netleşmek de önemlidir.

Yaklaşımındaki temel soru Türkiye'deki bir sağlık reformunun neyi amaçlaması gerektiğinin belirlenmesi ve deklare edilmesidir. Bu kongre öncesinde Türk Tabipleri Birliği tarafından kamuoyuna ve hekimlere açıklanmalıdır.

Dolayısı ile, artık kaçınılmaz hale gelen sağlık reformunu hekimlerin, sağlık çalışanlarının ve toplumun geniş kesimlerinin çıkarına yönlendirilmesi önemli bir gündem haline gelmiştir. Bundan böyle, dergimiz de olanakları ölçüsünde bu perspektife oturacaktır.

Bu arada, abone sayımızın 700'e yaklaştığını söylemek istiyoruz. Aboneler arasında İstanbul (141), Ankara (94), İzmir (92), Bursa (76), Adana (46), Diyarbakır (31) önde geliyor. Dergimizin sürekliliği ve düzeyi, abone sayısını belirleyecek gibi görünüyor. Bu arada yazılarınızı, eleştirilerinizi beklediğimizi tekrar belirtmekte yarar var.

Zengin, umutlu bir 14 Mart ve Sağlık Haftası yaşıyorduk. Zonguldak ve Erzincan felaketleri bizi üzüntüye boğdu. Bu felaketlerde yaşamını yitirenleri saygı ile anıyor, yakınlarına yurttaşlarımıza ve meslektaşlarımıza başsağlığı diliyoruz. Acısız, üzüntüsüz, umutlu 14 Mart'lar dileğiyle...